

Nordland Fylkeskommune
Fylkeshuset
8048 BODØ

Lilleaker 26. februar 2010

Høringsuttalelse Regional plan om små vannkraftverk i Nordland

Småkraftforeninga er Norges største organisasjon innen energisektoren med om lag 600 medlemmer, fordelt på om lag 190 småskala vannkraftverk i drift og rundt 400 under planlegging.

Småkraftforeninga har lenge vært kritiske til utarbeidelsen av fylkesvise planer for småkraftverk. Årsaken er at planene ofte er svært ubalanserte hvor kun negative virkninger er vurdert. Dette gjelder også for dette planutkastet hvor småkraftens positive virkninger for lokal bosetting, lokal næringsutvikling, innvirkning på kraftbalansen og forsyningssikkerhet, er lite vektlagt (kun en side).

Denne ubalansen mellom positive og negative virkninger er den største svakheten ved planen.

I tillegg kan vi ikke se at representanter fra småkraftbransjen har vært representert i planarbeidet noe som er både oppsiktsvekkende og beklagelig.

Planen slår dessuten fast at den gir grunnlag for innsigelse vedrørende konsesjonsbehandlingen etter energiloven og grunnlag for innsigelse og klage etter kommunal behandling etter plan- og bygningsloven. Hvis dette medfører riktighet vil planen innebære en kraftig forskyvning av konsesjonsmyndighetene fra NVE til fylkeskommunen. NVE blir med andre ord kraftig svekket.

Småkraftforeninga mener dette er klart uheldig siden planen vil virke sterkt begrensende på utviklingen av småkraftnæringen i Nordland.

Merknader til generelle retningslinjer

Kap. 2.2 pkt. 5 inneholder tilleggskrav om konsekvensutredninger. Det kan virke som om kravet går lenger enn NVEs konsesjonskrav noe som ikke er akseptabelt og vi stiller spørsmål ved lovlighetshjemmelen til dette. Pkt. 12. inneholder også formuleringer som griper rett inn i konsesjonslovgivningen uten at vi kan se at dette er juridisk vurdert.

De generelle retningslinjene vil øke et allerede omfattende byråkrati ytterligere. Det i seg selv er i strid med gjeldende overordnede politiske føringer.

Tematiske retningslinjer

Planen opp til en overstyring av NVE som konsesjonsmyndighet. Særlig alvorlig er formuleringen knyttet til bekkekløfter og INON områder. Erfaringsmessig vil de fleste bekkekløfter som blir registrert av miljøvernmyndighetene minimum få status som "liten verdi". Dermed båndlegges de fleste aktuelle utbyggingsprosjektet siden de fleste

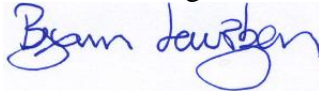
utbyggingene vil kunne påvirke bekkekløfter på en eller annen måte. Det samme gjelder for øvrig kategorien ”utvalgte naturtyper”.

INON fremheves spesielt i planen. INON begrepet inneholder så store svakheter at en skal være svært forsiktig å legge disse til grunn for forvaltningen, og kan uansett ikke nyttes som grunnlag for innsigelse slik planen legger opp til. INON instituttet vil for øvrig bli tatt opp i Stortinget med det første pga. av nevnte svakheter. Et av de største problemene med bruk av INON i forhold til småkraften, er at man tar utgangspunkt i den horisontale avstanden og uten å ta hensyn til topografi. Det betyr at et inngrep nede ved fjorden, etter INON sine prinsipper, vil influere på arealer høyt til fjells, hvor det altså kan være en hel dalside i mellom.

De tematiske retningslinjene omfatter mer eller mindre hele fylkets areal. Siden disse retningslinjene er til dels svært restriktive, innebærer retningslinjene i realiteten en kraftig innskrenkning av grunneiers muligheter til å utnytte egen eiendom. Småkraftforeninga etterlyser en juridisk vurdering av rettsvernet til grunneiere og mulighetene for å kunne kreve erstatning ved tapt utbyggingssjans.

I realiteten fremstår planen som en ren verneplan. Småkraftforeninga mener planen bør omarbeides slik at planen ikke griper direkte inn i NVEs konsesjonsmyndighet og at grunneiers/fallrettighetseiers rettsvern ikke blir svekket.

Med vennlig hilsen

Bjørn Lauritzen

Daglig leder Småkraftforeninga